V Lucemburku dne 31. ledna 2012

Pan Villy Søvndal
Předseda
Rada Evropské unie
Rue de la Loi, 175

B – 1048 BRUSEL

Vážený pane předsedo,

s odkazem na prohlášení tvořící přílohu rozhodnutí Rady ze dne 20. prosince 2007 mám tu čest Vám tímto předat zprávu o provádění naléhavého řízení o předběžné otázce Soudním dvorem.

Zpráva je přiložena ve všech úředních jazycích.

Využívám této příležitosti, pane předsedo, abych Vás ujistil o své nejhlubší úctě.

Vassilios SKOURIS

Zpráva o provádění naléhavého řízení o předběžné otázce Soudním dvorem[1]

Od 1. března 2008 může být žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která se týká jedné nebo více otázek souvisejících s prostorem svobody, bezpečnosti a práva, k žádosti vnitrostátního soudu, nebo výjimečně i bez ní, projednána v naléhavém řízení[2]. Tato zpráva o provádění tohoto řízení Soudním dvorem představuje jeho první zhodnocení vztahující se k období od 1. března 2008 do 6. října 2011 (dále jen „sledované období"), které zahrnuje tři celé soudní roky.

Za připomínku stojí, že k zavedení tohoto řízení došlo na základě závěrů předsednictví Evropské rady, jež vyzvalo Komisi, aby po konzultaci se Soudním dvorem předložila návrh, který by „*Soudnímu dvoru umožnil ‚rychle rozhodnout'",* vytvořením postupu, „*pro urychlené a řádné vyřizování žádostí o rozhodnutí v předběžných otázkách, které se týkají prostoru svobody, bezpečnosti a práva*"[3]. Komise měla za to, že „*je třeba mít důvěru v řádné fungování Soudního dvora",* avšak zároveň uvedla, že „*v případě potřeby mohou být do statutu Soudního dvora […] a do jeho jednacího řádu zapracována zvláštní pravidla, která umožní okamžité řešení zvlášť naléhavých případů*" [4].

Na základě konečného návrhu vypracovaného Soudním dvorem a schváleného Radou bylo zavedeno naléhavé řízení o předběžné otázce, které se v zásadě vyznačuje třemi zvláštnostmi oproti běžnému řízení o předběžné otázce (a tudíž oproti zrychlenému řízení, které ve všech ohledech přebírá procesní schéma běžného řízení s tím, že jej výrazně zrychluje). Zaprvé, písemné části řízení se účastní pouze účastníci původního řízení, členský stát, v němž se nalézá předkládající soud, Komise a další orgány, je-li předmětem sporu akt, který tyto orgány přijaly. Vzhledem k tomu, že výše uvedení ovládají jednací jazyk řízení, může být

[1] Zpráva předaná Radě v souladu s prohlášením tvořícím přílohu jejího rozhodnutí ze dne 20. prosince 2007 (Úř. věst. L 24, 29.1. 2008, s. 44).
[2] Rozhodnutí Rady ze dne 20. prosince 2007, kterým se mění Protokol o statutu Soudního dvora (Úř. věst. L 24 29.1. 2008, s. 42; změny jednacího řádu Soudního dvora, Úř. věst. L 24, 29.1. 2008, s. 39, a Úř. věst. L 92, 13.4. 2010, s. 12.
[3] Závěry předsednictví Evropské rady v Bruselu, 4 a 5. listopadu 2004, 14292/1/04, bod 3.1.
[4] Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Soudnímu dvoru Evropských společenství o změně ustanovení hlavy IV SES týkajících se pravomocí Soudního dvora s cílem zajistit účinnější soudní ochranu ze dne 28. června 2006, KOM(2006) 346 v konečném znění.

písemná část řízení zahájena bezodkladně, aniž by bylo třeba vyčkat překladu žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce do všech úředních jazyků. Zadruhé, věci, které mohou být projednány v naléhavém řízení, jsou přiděleny senátu zvláště určenému k tomuto účelu, jenž rozhoduje, aniž se koná všeobecná schůze Soudního dvora. Zatřetí, k předávání procesních písemností v rámci naléhavého řízení, a to jak internímu, tak ve vztahu k účastníkům řízení a zúčastněným, dochází v co největším možném rozsahu výlučně elektronicky. Od těchto opatření se očekávalo výrazné zkrácení délky řízení.

1. Průměrná délka řízení ve věcech projednávaných v naléhavém řízení o předběžné otázce

Věci projednávané v naléhavém řízení o předběžné otázce byly v průměru skončeny za 66 dnů (viz tabulka č.1 v příloze). Žádné řízení netrvalo déle než tři měsíce. Bylo tudíž plně dosaženo hlavního cíle sledovaného a ohlášeného Soudním dvorem, kterým je rozhodnutí věcí tohoto druhu v co nejkratší lhůtě, přibližně dvou až čtyř měsíců, s případnými odchylkami v závislosti na stupni naléhavosti.

2. Objem a povaha sporů, na něž se vztahuje naléhavé řízení o předběžné otázce

Před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se naléhavé řízení o předběžné otázce používalo v oblastech uvedených v hlavě VI Smlouvy o EU nebo v hlavě IV třetí části Smlouvy o ES. Od 1. prosince 2009 se toto řízení používá v oblastech uvedených v hlavě V třetí části Smlouvy o fungování Evropské unie, která seskupila výše uvedená ustanovení[5]. Od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost došlo zejména k podstatnému rozšíření pravomoci Soudního dvora v důsledku počtu vnitrostátních soudů, které se na něj nyní mohou obracet s otázkami v dotčených oblastech.

Během sledovaného období bylo Soudnímu dvoru předloženo **126** žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce týkajících se prostoru svobody, bezpečnosti a práva, které tudíž mohly být projednány v naléhavém řízení. Toto číslo představuje **11,64** % všech žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, které byly podány během tohoto období, tedy 1082 žádostí.

[5] Změny jednacího řádu Soudního dvora, Úř. věst. L 92, 13.4. 2010, s. 12.

Za zmínku stojí, že po zavedení naléhavého řízení o předběžné otázce, avšak před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se prostoru svobody, bezpečnosti a práva týkalo pouze 4,85 % žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce[6].

Z těchto 126 věcí, které mohly být projednány v naléhavém řízení o předběžné otázce, se více než polovina (68 věcí, tj. 54 %) týkala soudní spolupráce v občanských věcech, z nichž se dvě třetiny (42 věcí) týkaly nařízení č. 44/2001[7]. Předmětem deseti z těchto věcí byl výklad nařízení č. 1347/2000 a č. 2201/2003[8].

Třetina ze 126 věcí, v nichž přicházelo v úvahu použití naléhavého řízení o předběžné otázce, se týkala oblasti „vízová, azylová a přistěhovalecká politika“ (43 věcí, tj. 34 %), z nichž se 22 věcí týkalo konkrétně směrnice 2008/115/ES[9] a 14 věcí se týkalo směrnice 2004/83/ES[10].

Konečně 18 z těchto 126 věcí (tj. 14 %) se týkalo spolupráce v trestních věcech, z nichž se 10 věcí týkalo rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV[11].

Z těchto 126 věcí byla ve 21 věcech podána žádost o projednání předběžné otázky v naléhavém řízení, kterou předložil vnitrostátní soud, a jedna z těchto věcí byla výjimečně projednána v naléhavém řízení *ex offo* na návrh předsedy Soudního dvora[12].

---

[6] 25 věcí z celkového počtu 515 žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce podaných v období od 1. března 2008 do 30. listopadu 2009.

[7] Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, Úř. věst. L 12, 16.1. 2001, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42.

[8] Nařízení Rady (ES) č. 1347/2000 ze dne 29. května 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti obou manželů k dětem, Úř. věst. L 160. 30.6. 2000, s. 19; Zvl. vyd. 19/01, s. 209, a nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000, Úř. věst. L 338, 23.12. 2003, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243.

[9] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, Úř. věst. L 348, 24.12. 2008, s. 98.

[10] Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, Úř. věst. L 304, 30. 9. 2004, s. 2 nebo 12.

[11] Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, Úř. věst. L 190, 18.7. 2002, s. 1.

[12] Článek 104b odst. 1 první a třetí pododstavec jednacího řádu Soudnímu dvoru umožňuje výjimečně projednat věc v naléhavém řízení o předběžné otázce i bez návrhu. Předseda Soudního dvora může, jeví-li se použití uvedeného řízení *prima facie* nezbytným, avšak vnitrostátní soud nepředložil žádost o projednání věci v naléhavém řízení, určenému senátu navrhnout, aby přezkoumal nezbytnost projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v uvedeném řízení. Toto ustanovení bylo použito pouze jedenkrát, a to ve věci C-491/10, Aguirre Zarraga.

Během sledovaného období tak v téměř pětině (17,5 %) **věcí, v nichž přicházelo v úvahu použití naléhavého řízení o předběžné otázce, byla podána žádost o jejich projednání v tomto řízení.**

Z **těchto 22 žádostí bylo vyhověno 12 žádostem,** včetně návrhu podaného předsedou Soudního dvora, **tedy více než polovině** (přibližně 55 %); 8 žádostí bylo zamítnuto (viz tabulka č. 2 v příloze) a o 2 žádostech nebylo rozhodnuto[13].

Polovina ze dvanácti výše uvedených věcí, jež byly projednány v naléhavém řízení o předběžné otázce, se týkala příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti[14]. Čtvrtina z nich se týkala evropského zatýkacího rozkazu[15]. Konečně zbylá čtvrtina těchto věcí se týkala oblasti „vízová, azylová a přistěhovalecká politika“ a souvisela zejména s výkladem směrnice 2008/115/ES[16].

Z těchto statistických údajů lze vyvodit dva hlavní závěry. Zaprvé, ačkoli počet žádostí zůstává v absolutním měřítku skromný[17], poměr těchto žádostí k věcem, které mohly být případně projednány v naléhavém řízení o předběžné otázce, a sice téměř pětina, není zanedbatelný.
Zadruhé důvody uplatněné vnitrostátními soudy na podporu jejich žádostí o projednání věci v naléhavém řízení byly většinou opodstatněné, neboť více než polovině žádostí bylo vyhověno.

3. Průběh písemné a ústní části řízení

Soudní dvůr nikdy nevyužil možnosti stanovené v čl. 104b odst. 4 jednacího řádu upustit od písemné části řízení v případě mimořádné naléhavosti.

[13] Jedná se o věci C-140/11, Ngagne, a C-156/11, Music, v nichž předkládající soudy vzaly žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce zpět po vyhlášení rozsudku v související věci C-61/11 PPU, El Dridi Hassen, a které byly vyškrtnuty předtím, než určený senát rozhodl o žádosti o projednání předběžné otázky v naléhavém řízení.
[14] Viz poznámka pod čarou 8.
[15] Viz poznámka pod čarou 11.
[16] Viz poznámka pod čarou 9.
[17] Je málo pravděpodobné, že by tuto poměrnou zdrženlivost vnitrostátních soudů bylo možno přičítat jakékoli neznalosti zavedeného řízení, neboť žádosti podané během sledovaného období pocházely od soudů různých stupňů, nalézajících se v několika členských státech.

Průměrná délka písemné části řízení ve věcech, které byly projednány v naléhavém řízení o předběžné otázce, překračovala 16 dnů[18] (viz tabulka č. 3 v příloze). Soudní dvůr tak dbal na to, aby členské státy měly dostatek času na vypracování písemných vyjádření; jde o lhůtu, kterou Soudní dvůr neměl na základě výzvy Rady zkrátit na méně než deset pracovních dnů[19].

O stejnou snahu šlo i v případě stanovení data konání jednání, k němuž došlo v průměru o něco déle než 16 dnů poté, co byla účastníkům řízení a zúčastněným doručena předložená písemná vyjádření a jejich překlad (viz tabulka č. 3 v příloze).

Účast na jednání jiných členských států, než je členský stát, v němž se nalézá předkládající soud, byla poměrně vysoká, neboť ústní vyjádření předložily v průměru tři členské státy (viz tabulka č. 4 v příloze), kdežto z reprezentativního vzorku jednání, která se konala v rámci řízení o předběžné otázce[20], se jednání zúčastnil v průměru jeden členský stát (kromě členského státu, v němž se nalézá předkládající soud).

Názory generálních advokátů v naléhavých řízeních o předběžné otázce byly v průměru vydány o něco déle než 3 dny po konání jednání (viz tabulka č. 3) a všechny tyto názory byly až na jednu výjimku[21] zveřejněny[22].

4. Určení senátu pověřeného projednáváním věcí, v nichž byla podána žádost o projednání předběžné otázky v naléhavém řízení

Podle čl. 9 odst. 1 druhého a třetího pododstavce jednacího řádu Soudní dvůr určil senáty pověřené projednáváním věcí, v nichž byla podána žádost o projednání předběžné otázky v naléhavém řízení. Soudní dvůr za tímto účelem určil vždy jen jeden senát složený z pěti soudců.

Během sledovaného období byly za tímto účelem postupně určeny všechny čtyři senáty složené z pěti soudců v současnosti činné u Soudního dvora[23]. Převážná většina soudců

[18] Článek 104b odst. 2 druhý pododstavec jednacího řádu stanoví, že rozhodnutí projednat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení stanoví lhůtu, ve které mohou účastníci řízení a zúčastnění, kteří jsou oprávněni účastnit se písemné části řízení, předkládat své spisy nebo písemná vyjádření.
[19] Prohlášení Rady tvořící přílohu jejího rozhodnutí ze dne 20. prosince 2007, Úř. věst. L 24, 29.1. 2008, s. 44.
[20] To jest všechna jednání konaná před různými kolegii během měsíce října 2011.
[21] Ve věci C-388/08 PPU, Leymann a Pustovarov.
[22] Podle praxe Soudního dvora jsou názory, pokud jsou předloženy v písemné podobě, zveřejněny, nerozhodne-li soudní kolegium po vyslechnutí generálního advokáta jinak.

Soudního dvora tak měla příležitost zabývat se věcí, v níž byla podána žádost o projednání předběžné otázky v naléhavém řízení.

Postupně určené senáty vždy zasedaly ve složení pěti soudců[24]. Pouze jednou rozhodl určený senát o vrácení věci Soudnímu dvoru, aby ji přidělil kolegiu složenému z většího počtu soudců[25].

Ačkoli počet žádostí o projednání předběžné otázky v naléhavém řízení, k jejichž podání docházelo postupně a k jejichž souběžnému projednání určeným senátem docházelo pouze ojediněle, neodůvodňoval určení více senátů, které by rozhodovaly souběžně, projednávaní věcí v naléhavém řízení bylo zjevně pro dotyčný senát obzvláště náročné.

5. Praxe Soudního dvora ohledně rozhodnutí zahájit či nezahájit naléhavé řízení

Vzhledem k tomu, že určený senát musí o žádostech o projednání předběžné otázky v naléhavém řízení rozhodnout mimořádně rychle, což odpovídá lhůtě, která během sledovaného období činila v průměru o něco více než 8 dnů[26] (viz tabulka č. 3 v příloze), rozhodnutí zahájit či nezahájit naléhavé řízení neobsahují odůvodnění.

Z analýzy skutkových a právních okolností, za nichž bylo vyhověno žádosti o projednání předběžné otázky v naléhavém řízení, lze však rozpoznat dva druhy případů, které vedly Soudní dvůr k rozhodnutí v co nejkratší lhůtě:
– existuje-li nebezpečí, že se nenapravitelně zhorší vztah rodič/dítě, například jde-li o navrácení dítěte, kterému bylo bráněno ve styku s jedním z jeho rodičů (C-195/08 PPU, Rinau; C-403/09 PPU, Detiček; C-211/10 PPU, Povse; C-400/10 PPU, McB; C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga; C-497/10 PPU, Mercredi) nebo o sloučení rodiny (C-155/11 PPU, Imran);
– je-li osoba zbavena svobody a trvání tohoto stavu závisí na odpovědi Soudního dvora (C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea; C-388/08 PPU, Leymann a Pustovarov; C-357/09 PPU, Kadzoev; C-105/10 PPU, Gataev a Gataeva; C-61/11 PPU, El Dridi Hassen).

[23] Třetí senát v období od 1. března 2008 do 6. října 2008; druhý senát v období od 7. října 2008 do 6. října 2009; nový třetí senát (původně čtvrtý senát) v období od 7. října 2009 do 6. října 2010; první senát v období od 7. října 2010 do 6. října 2011.
[24] Podle čl.104b odst. 5 jednacího řádu může určený senát rozhodnout, že bude zasedat ve složení 3 soudců.
[25] Ve věci C-357/09 PPU, Kadzoev, přidělené Soudním dvorem velkému senátu.
[26] Tato lhůta zahrnuje dobu potřebnou pro překlad žádosti před jejím projednáním.

Tato praxe je v souladu s případy, které Soudní dvůr uvedl ve svém informativním sdělení o zahajování řízení o předběžné otázce vnitrostátními soudy [27], a s výzvou Rady k používání naléhavého řízení o předběžné otázce v případech zbavení svobody[28], jež byla převzata v čl. 267 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie.

6. Způsob předávání procesních písemností

K předávání procesních písemností, jak internímu, tak ve vztahu k účastníkům řízení a zúčastněným, docházelo elektronicky díky zřízení „funkčních e-mailových schránek" zvláště určených k výměně korespondence, jež souvisela s naléhavým řízením o předběžné otázce.

Ačkoli se poté, co Soudní dvůr zavedl všeobecný elektronický systém pro podávání a doručování procesních písemností[29], přínos těchto „funkčních e-mailových stránek" pro urychlení předávání informací, jež se od nich očekávalo, do jisté míry oslabil, tyto „funkční e-mailové stránky" umožnily začlenit korespondenci související s naléhavým řízením o předběžné otázce do samostatného systému, kterému je věnována zvláštní a nepřetržitá pozornost, což přispívá k tomu, aby všechny zúčastněné strany byly neustále v pohotovosti.

***

Sledované období představovalo dobrou zaváděcí fázi pro používání naléhavého řízení o předběžné otázce Soudním dvorem. Mírnější nápor žádostí usnadnil bezproblémové používání a zároveň poskytl příležitost ke zhodnocení zátěže spojené s tímto řízením, které je vystaven nejen určený senát, ale též služby Soudního dvora, zejména překladatelská služba, služby kanceláře a tlumočnická služba. Při zachování týchž zdrojů by si citelný nárůst

[27] Úř. věst. C 160, 28.5. 2011, s. 1, bod 37: „ […] *mohl by vnitrostátní soud uvažovat o podání žádosti o použití naléhavého řízení o předběžné otázce například v následujících situacích: v případě uvedeném v čl. 267 čtvrtém pododstavci SFEU, který se týká osoby zadržené nebo zbavené svobody, pokud je odpověď na vznesenou otázku rozhodující pro posouzení právního postavení uvedené osoby, nebo v případě sporu o rodičovskou zodpovědnost nebo o svěření dítěte do výchovy, pokud příslušnost soudu, který věc projednává na základě práva Unie, závisí na odpovědi na předběžnou otázku*."

[28] Prohlášení Rady tvořící přílohu jejího rozhodnutí ze dne 20. prosince 2007, Úř. věst. L 24, 29.1. 2008, s. 44.

[29] Rozhodnutí Soudního dvora ze dne 13. září 2011 o podávání a doručování procesních písemností prostřednictvím aplikace e-Curia, Úř. věst. C 289, 1.10. 2011, s. 7.

odůvodněných žádostí vyžadoval vynaložení značného úsilí k plnění vytýčených cílů, což by se pravděpodobně odrazilo na rozhodování ostatních věcí.

Tabulka č. 1

Délka řízení ve věcech projednaných v naléhavém řízení o předběžné otázce

Věc	**Délka (ve dnech)**
1. **C-195/08 PPU, Rinau** ***Předkládající soud:*** *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, Litva* ***Předmět:*** *příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti*	58[30]
2. **C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea** ***Předkládající soud:*** *Cour d'appel de Montpellier, Francie* ***Předmět:*** *evropský zatýkací rozkaz*	40
3. **C-388/08 PPU, Leymann a Pustovarov** ***Předkládající soud:*** *Korkein oikeus, Finsko* ***Předmět:*** *evropský zatýkací rozkaz*	87
4. **C-357/09 PPU, Kadzoev**[31] ***Předkládající soud:*** *Administrativen sad Sofia-grad, Bulharsko* ***Předmět:*** *navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí*	84
5. **C-403/09 PPU, Detiček** ***Předkládající soud:*** *Višje sodišče v Mariboru, Slovinsko* ***Předmět:*** *příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti*	64
6. ***C-105/10 PPU, Gataev a Gataeva***[32] ***Předkládající soud:*** *Korkein oikeus, Finsko* ***Předmět:*** *evropský zatýkací rozkaz a postavení uprchlíka*	/
7. **C-211/10 PPU, Povse** ***Předkládající soud:*** *Oberster Gerichtshof, Rakousko* ***Předmět:*** *příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti*	59
8. **C-400/10 PPU, McB.** ***Předkládající soud:*** *Supreme Court, Irsko* ***Předmět:*** *příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti*	60
9. **C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga** ***Předkládající soud:*** *Oberlandesgericht Celle, Německo* ***Předmět:*** *příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti*	68
10. **C-497/10 PPU, Mercredi** ***Předkládající soud:*** *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Spojené království* ***Předmět:*** *příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti*	65
11. **C-61/11 PPU, El Dridi Hassen** ***Předkládající soud:*** *Corte di Appello di Trento, Itálie* ***Předmět:*** *navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí*	77
12. ***C-155/11 PPU, Imran***[33] ***Předkládající soud:*** *Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle-Lelystad, Nizozemsko* ***Předmět:*** *právo na sloučení rodiny*	/
Průměr	**66,2**

[30] 50 dní od podání žádosti o projednání věci v naléhavém řízení o předběžné otázce.
[31] Tato věc byla přidělena velkému senátu.
[32] V této věci došlo ke zpětvzetí předkládajícím soudem a věc byla vyškrtnuta usnesením ze dne 3. dubna 2010.
[33] Tato věc byla skončena usnesením o nevydání rozhodnutí ve věci samé ze dne 10. června 2011.

Tabulka č. 2

Seznam věcí, v nichž byla žádost o projednání předběžné otázky v naléhavém řízení zamítnuta

	Další procesní postup
1. **C-123/08, Wolzenburg** ***Předkládající soud:*** *Rechtbank Amsterdam, Nizozemsko* ***Předmět:*** *evropský zatýkací rozkaz*	/
2. **C-261/08, Zurita García** ***Předkládající soud:*** *Tribunal Superior de Justicia de Murcia, Španělsko* ***Předmět:*** *Schengenský hraniční kodex*	/
3. **C-375/08, Pontini** ***Předkládající soud:*** *Tribunale di Treviso, Itálie* ***Předmět:*** *nespadá do oblasti působnosti naléhavého řízení o předběžné otázce*	/
4. **C-261/09, Mantello** ***Předkládající soud:*** *Oberlandesgericht Stuttgart, Německo* ***Předmět:*** *evropský zatýkací rozkaz*	/
5. **C-264/10, Kita**[34] ***Předkládající soud:*** *Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Rumunsko* ***Předmět:*** *evropský zatýkací rozkaz*	/
6. **C-175/11, HID a BA** ***Předkládající soud:*** *High Court of Ireland, Irsko* ***Předmět:*** *postavení uprchlíka*	/
7. **C-277/11, MM**[35] ***Předkládající soud:*** *High Court of Ireland, Irsko* ***Předmět:*** *postavení uprchlíka*	přednostní projednání věci
8. **C-329/11, Achughbabian** ***Předkládající soud:*** *Cour d'appel de Paris, Francie* ***Předmět:*** *navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí*	zrychlené řízení[36]

[34] Tato věc byla vyškrtnuta v důsledku zpětvzetí žádosti předkládajícím soudem.
[35] V této věci podal předkládající soud žádost o projednání věci v naléhavém řízení o předběžné otázce dvakrát, přičemž obě tyto žádosti byly zamítnuty.
[36] Viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 30. září 2011 (zejména body 9 až 12).

Tabulka č.3

Délka určitých stádií řízení

Věc	Doba od podání žádosti do rozhodnutí (ve dnech)	Délka písemné části řízení (ve dnech)	Doba od doručení vyjádření do jednání (ve dnech)	Doba od jednání do vydání názoru generálního advokáta (ve dnech)
1. C-123/08, Wolzenburg	12			
2. **C-195/08 PPU, Rinau**	1	17	10	5
3. C-261/08, Zurita García	6			
4. **C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea**	4	15	13	0
5. C-375/08, Pontini	3			
6. **C-388/08 PPU, Leymann a Pustovarov**	6	19	33	0
7. C-261/09, Mantello	6			
8. **C-357/09 PPU, Kadzoev**	15	15	18	14
9. **C-403/09 PPU, Detiček**	7	16	21	2
10. ***C-105/10 PPU, Gataev a Gataeva***	5	15		
11. **C-211/10 PPU, Povse**	8	15	11	2
12. C-264/10, Kita	11			
13. **C-400/10 PPU, McB.**	5	16	19	2
14. **C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga**	9	18	17	1
15. **C-497/10 PPU, Mercredi**	10	17	8	5
16. **C-61/11 PPU, El Dridi Hassen**	7	17	15	2
17. ***C-155/11 PPU, Imran***	3	21		
18. C-175/11, HID a BA	19			
19. C-277/11, MM	16 (10[37])			
20. C-329/11, Achughbabian	12			
Průměr	**8,3**	**16,75**	**16,5**	**3,3**

[37] Při druhé žádosti o projednání předběžné otázky v naléhavém řízení.

Tabulka č. 4

Účast členských států
(jiných než členský stát, v němž se nalézá předkládající soud)
na ústní části řízení ve věcech projednaných v naléhavém řízení o předběžné otázce

Věc
1. **C-195/08 PPU, Rinau** ***Německo, Francie, Lotyšsko, Nizozemsko, Spojené království***
2. **C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea** ***Španělsko***
3. **C-388/08 PPU, Leymann a Pustovarov** ***Španělsko, Nizozemsko***
4. **C-357/09 PPU, Kadzoev** ***Litva***
5. **C-403/09 PPU, Detiček** ***Česká republika, Německo, Francie, Itálie, Lotyšsko, Polsko***
6. *C-105/10 PPU, Gataev a Gataeva*[38]
7. **C-211/10 PPU, Povse** ***Česká republika, Německo, Francie, Itálie, Lotyšsko, Slovinsko, Spojené království***
8. **C-400/10 PPU, McB.** ***Německo***
9. **C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga** ***Řecko, Španělsko, Francie, Lotyšsko***
10. **C-497/10 PPU, Mercredi** ***Německo, Irsko, Francie***
11. **C-61/11 PPU, El Dridi Hassen** **/**
12. *C-155/11 PPU, Imran*[39]

[38] Zpětvzetí žádosti předkládajícím soudem došlo Soudnímu dvoru před konáním jednání.
[39] V této věci, která byla skončena usnesením o nevydání rozhodnutí ve věci samé, se jednání nekonalo.